

**Junák – svaz skautů a skautek ČR
Rozhodčí a smírčí rada Junáka**

NÁLEZ

ze dne 22. února 2004
RSRJ 1/2004

ve věci

**postavení a pravomocí Ústřední revizní komise Junáka vůči ostatním ústředním orgánům Junáka a obdobně postavení revizních komisí vůči jiným orgánům Junáka.
(výklad čl. 30 písm. c), 33 písm. c), 120, 124, 126 a 127 Stanov Junáka)**

účastníci:

náčelní dívčího kmene Ing. Hana Vogeltanzová

náčelník chlapeckého kmene Zdeněk Prančl

starosta Junáka Ing. František Šmajcl, zastoupený Bořkem Slunéčkem

Ústřední revizní komise Junáka jednající předsedkyní Ing. Jaroslavou Peškovou, zastoupená
Mgr. Žanetou Vítů

Rozhodčí a smírčí rada Junáka rozhodla předsedou Mgr. Petrem Mikešem, místopředsedou Jiřím Lukšíčkem a členy RNDr. Tomášem Řehákem a Bc. Janem Stejskalem takto:

Úkol Ústřední revizní komise (dále jen ÚRKJ) je vymezen v čl. 120 Stanov Junáka: „ÚRKJ reviduje veškeré hospodaření Junáka.“ Stanovy Junáka dále nikterak neupravují toto vymezení. Zjevně je třeba chápat jej především ve smyslu čl. 141 Stanov Junáka, jako kontrolu nakládání se jměním Junáka, zda probíhá v souladu s právními předpisy a vnitřními předpisy a rozhodnutími. Do revidování veškerého hospodaření Junáka ovšem lze zahrnout i kontrolu hospodárnosti nakládání se jměním Junáka. ÚRKJ je proto oprávněna provést revizi činností, které zjevně mají přímý nebo nepřímý dopad na jmění Junáka.

Revizní řád může a musí ÚRKJ svěřit takové pravomoci, aby mohla řádně vykonávat revizní činnost, tedy zejména pravomoc účinně vymáhat součinnost dalších osob a orgánů, je-li to pro řádné provedení revize nezbytné. Nad tento rámec nemůže ÚRKJ vydávat závazné řídicí akty (a revizní řád ji k tomu ani nemůže zmocnit), protože by tím zasahovala do kompetencí jiných orgánů. Zejména tedy nemůže ukládat Náčelnictvu Junáka nebo Výkonné radě Junáka úkoly směřující k odstranění závad zjištěných při revizní činnosti. Odstraňování závad v řídicí činnosti je ve svrchované kompetenci řídicích orgánů, které za tuto činnost nesou odpovědnost.

V tomto kontextu je třeba chápat povinnost zjednat nápravu, která je uložena řídicím orgánům čl. 120 Stanov Junáka: „Náčelnictvo Junáka a Výkonná rada Junáka jsou povinny zjednat v rámci svých možností nápravu a podat o tom zprávu ÚRKJ ve lhůtě stanovené Revizním řádem Junáka.“ Tuto povinnost je třeba chápat jako povinnost uvést věci do stavu objektivně lepšího, tedy odstranit objektivně existující závady, pokud s vynaložením přiměřeného úsilí a prostředků být odstraněny mohou. Přičemž ÚRKJ může pouze navrhnout, nikoliv uložit postup vedoucí k odstranění těchto závad. Rovněž ÚRKJ nemůže stanovit lhůtu k odstranění závad, ale pouze k podání zprávy o tom.

Pokud řídicí orgány přijmou chybné rozhodnutí, protože akceptují nesprávný závěr revize, jistě to významně posiluje domněnku, že jednaly v dobré víře a je třeba k tomu přihlídnout při případném disciplinárním řízení nebo jednání o náhradě škody. Nicméně taková okolnost nemůže zprostit řídicí orgány odpovědnosti zcela. Na druhou stranu – pokud řídicí orgán nesplní povinnost odstranit objektivně existující závady, je významnou přitěžující okolností skutečnost, že na ně byl upozorněn při revizi.

Revizní zpráva jako celek není usnesením (rozhodnutím) ve smyslu čl. 127 Stanov Junáka, ale je mimo jiné výsledkem takových usnesení (rozhodnutí) přijatých ÚRKJ. Tyto je Rozhodčí a smírčí rada Junáka (dále jen RSRJ) oprávněna v souladu s čl. 127 Stanov Junáka rušit, pokud jsou v rozporu s právními předpisy, Stanovami Junáka, revizním řádem a dalšími dotčenými vnitřními předpisy s dále uvedeným vymezením:

- 1) RSRJ je povinna respektovat nezávislost ÚRKJ a odpovědnost svěřenou jí Valným sněmem Junáka a zasahovat do její činnosti pouze v rozsahu nezbytném pro plnění odpovědnosti vyplývající ze Stanov Junáka pro RSRJ.*
- 2) RSRJ je oprávněna vstupovat ve smyslu čl. 127 do kontrolní činnosti ÚRKJ jedině tehdy, jestliže byly vyčerpány všechny řádné opravné prostředky a jestliže tím hájí práva členů nebo orgánů Junáka, na kterých jim byla činností ÚRKJ způsobena vážná újma.*
- 3) Při rozhodování podle bodu 2 není podstatné, zda je napadený úkon ÚRKJ shledán vadným z důvodů formálních nebo věcných.*
- 4) Za řádný opravný prostředek ve smyslu bodu 2 nelze považovat odvolání k Valnému sněmu Junáka.*

Shora uvedené závěry se přiměřeně vztahují i na činnost revizních komisí organizačních jednotek.

Odůvodnění:

Dne 5. listopadu 2003 byly RSRJ doručeny návrhy Výkonné rady Junáka (dále jen VRJ) na zrušení revizních zpráv ÚRKJ 22/02/ÚRK/PČZ-RS a 22/02/ÚRK/VaS. Tímto dnem bylo zahájeno řízení o zrušení těchto dvou zpráv ve smyslu čl. 3.1.1 a 4.2.3 Řádu RSRJ.

ÚRKJ ve svém vyjádření k návrhu ze dne 18. prosince 2003 vznesla pochybnost, zda je v pravomoci RSRJ zrušit revizní zprávu ať ÚRKJ, tak i jiné revizní komise. Proto ÚRKJ vznesla podnět k výkladu Stanov Junáka. Výkladem mělo být dle ÚRKJ zejména osvětleno, zda je RSRJ oprávněna posuzovat jednání ÚRKJ a ostatních revizních komisí ve smyslu čl. 126 Stanov Junáka a zda za jakékoliv orgány ve smyslu čl. 127 Stanov Junáka lze považovat i všechny revizní komise, a pokud ano, pak do jaké míry. Dále zda pod pojem usnesení (rozhodnutí) orgánů Junáka ve smyslu čl. 127 Stanov spadají i revizní zprávy, případně revizní zprávy kterých revizních komisí. ÚRKJ poukazovala zejména na specifický charakter revizních komisí jako nezávislých kontrolních orgánů, a zpochybnila možnost RSRJ do tohoto postavení zasahovat. Dále ÚRKJ uváděla, že revizní zpráva není ani rozhodnutím nebo usnesením orgánu Junáka. ÚRKJ poukazovala na to, že na revizních zprávách se komise neusnází zjevným hlasováním podle čl. 42 Stanov Junáka a že zprávy nejsou ani vyjmenovány mezi předpisy a rozhodnutími ústředních orgánů. Dále upozorňovala i na charakter

revizních zpráv, neboť jsou spíše protokolem o provedení revize, výkonu revizní činnosti, a nikoliv rozhodnutím nebo usnesením.

RSRJ shledala důvodnost tohoto požadavku na výklad Stanov a usnesla se proto na zahájení řízení. Zároveň však RSRJ považovala za nezbytné vyjasnit vztahy bezprostředně s touto problematikou související. Především charakter revizních zpráv, možnost ukládat jimi plnění povinností dalším orgánům Junáka, charakter povinnosti zjednat nápravu na základě závěrů revizní zprávy a kdo popřípadě nese odpovědnost za úkony provedené na základě závěrů revize. Za podstatné považovala RSRJ také osvětlení závaznosti Revizního řádu pro ÚRKJ a případné důsledky jeho porušení, jakož i možnost Náčelnictva Junáka omezit podstatu revizní činnosti pomocí shora citovaného řádu. Vzhledem k tomu, že ÚRKJ vznesla podnět i k výkladu postavení revizních komisí organizačních jednotek, považovala RSRJ za nezbytné vyložit také čl. 30 písm. c) a čl. 33 písm. c) Stanov Junáka. Především pak povahu kontrolní činnosti a z toho vyplývající pravomoci vůči dalším orgánům.

Řízení bylo zahájeno dne 8. ledna 2004, usnesením RSRJ č.j. 01/2004 - 5.

Účastníky řízení jsou podle čl. 4.3.2 Řádu RSRJ náčelní dívčího kmene, náčelník chlapeckého kmene a starosta Junáka. Vzhledem k tomu, že ÚRKJ podala podnět k výkladu Stanov Junáka a výklad se týká bezprostředně jejích pravomocí, rozhodla RSRJ o jejím přibrání za účastníka podle téhož článku.

K písemným vyjádřením

Dopisem z 30.1.2004 se k zahájenému řízení vyjádřila ÚRKJ svojí předsedkyní. Ve většině věcí se odvolala na své předchozí vyjádření. Na otázky položené RSRJ odpověděla tak, že smysl a účel nezávislosti revizních komisí je shodný s nezbytností nezávislosti jakéhokoliv kontrolního orgánu. Revizní komise mají za úkol vykonávat v organizačních jednotkách Junáka kontrolní činnost, aby tento úkol mohly skutečně plnit, musí být nezávislé na jakémkoliv jiném orgánu Junáka tak, aby jejich činnost nemohla být omezována, ovlivňována, či do ní zasahováno. Tedy aby byl zajištěn skutečně nestranný a objektivní výkon této funkce. Z tohoto důvodu také veškerá vyjádření, námitky a odvolání, která se týkají činnosti RK jsou vždy řešena jen v soustavě RK. Výjimku tvoří ÚRKJ, kde určitou funkci plní Valný sněm Junáka. Za pozitivní definiční znak pojmu usnesení (rozhodnutí) podle čl. 127 Stanov Junáka považovala, že konkrétní vnitřní předpis Junáka stanoví, že určitý činovník nebo orgán je k vydání takového rozhodnutí oprávněn, přičemž stanoví rozsah tohoto oprávnění a jeho formu. S tím, že to, zda jde o rozhodnutí je pak na základě předpisu zřejmé z jeho charakteru. V soustavě skautských předpisů takové zmocnění určují buď Stanovy Junáka výslovně,

případě tuto možnost dávají prostřednictvím čl. 52. K otázce týkající se způsobu přijímání revizních zpráv se vyjádřila tak, že v případě, že nepovažuje revizní zprávy za rozhodnutí, nelze na tuto otázku odpovědět. Na otázku, proč nejsou mezi rozhodnutími vyjmenovanými v čl. 52 Stanov Junáka také nálezy RSRJ, obdobně jako revizní zprávy ÚRKJ, uvedla, že se jedná o rozhodnutí, na něž se odvolává ustanovení čl. 52 Stanov Junáka, tedy že další rozhodnutí mohou vydávat orgány Junáka nebo činovníci, pokud je k tomu zmocní některý z řádů Junáka, který také stanoví rozsah a působnost takového zmocnění. Toto se však netýká revizních zpráv, ať již vydaných jakoukoliv revizní komisí. Dopisem ze dne 4.2.2004 se k řízení vyjádřil starosta Junáka tak, že Revizní řád stanovuje blíže pravomoci revizních komisí, předmět kontroly a její postup a jako výstup revizní činnosti definuje revizní zprávy. Z pohledu Výkonné rady Junáka (dále jen VRJ) byly tyto vždy vnímány jako závazná usnesení (rozhodnutí) a to na všech organizačních úrovních, které v případě nalezení chyb ukládají kontrolované jednotce sjednat nápravu. Dále uvádí, že každý člověk, a tudíž i orgán z lidí složený, je chybující. Domnívá se, že na všech organizačních stupních musí existovat možnost odvolání, tedy i proti chybám revizních komisí. Na nejvyšší úrovni takto vnímá RSRJ a domnívá se, že by měla existovat, a podle čl. 126 Stanov i existuje, možnost zrušit usnesení (tedy i revizní zprávu), které je v rozporu s vnitřními předpisy Junáka. Případné zrušení revizních zpráv žádným způsobem neovlivňuje nezávislost revizních komisí, naopak se domnívá, že vědomí možného zrušení chybného usnesení může zvýšit zodpovědnost členů RK a v konečném výsledku kvalitu revizní činnosti. Porušení revizního řádu by mělo v závažnějších případech mít důsledky disciplinárního charakteru, tak jak je to předpokládáno u ostatních vnitřních předpisů Junáka. Vzhledem ke zvláštnosti kontrolní činnosti by důsledkem porušení procesních pravidel při provádění revize mělo mít následek ve zrušení revize a případně nutnosti jejího opakovaného provedení. Při revizní činnosti se dají velmi často předpokládat spory mezi kontrolujícími a kontrolovanými, proto je třeba dbát i o maximální „předpisovost“ jejího provádění. Nakonec dodává, že podle čl. 120 Stanov Junáka VRJ podnikne všechny potřebné kroky k nápravě, pokud bude cítit potřebu nápravy (zřetelné chyby, ohrožení jména Junáka apod.), bude jí to uloženo (ten kdo uloží, pak bude odpovědný za tyto kroky včetně jejích následků) a budou existovat legální možnosti k nápravě.

Dne 16.2.2004 se vyjádřila **náčelní DK**. Dle jejího názoru má revizní komise Junáka své poslání a účel vyjmenovány ve svém názvu „revizní“ komise. Tzn. že má oprávnění kontroly a revize účetnictví, hospodaření, nakládání s majetkem nemovitým i movitým v souladu se Stanovami Junáka, řádem revizním a hospodářským, platnými právními předpisy ČR. RK slouží vnitřním potřebám Junáka a jsou orgánem, který dbá na to, aby nedocházelo k porušování a nedodržování výše uvedených předpisů. Pro tuto činnost je nezbytné, aby RK vykonávala svoji funkci nestranně a nezaujatě a aby byla nezávislá na jiných orgánech Junáka. Dále dodává, že pokud kontrolovaná organizační jednotka není s nálezem RK spokojena a cítí se být poškozena, má možnost opravného

prostředku – tj. odvolání se k odpovídající vyšší RK. V případě ÚRKJ tuto funkci plní Valný sněm Junáka. Tedy: revizní zpráva oznamuje statutárnímu zástupci výsledek kontroly. Tento statutární zástupce je pak povinen zjednat nápravu nebo použít opravný prostředek a odvolat se k instanci vyššího stupně – tj. k k RK vyšší organizační jednotky. Větu v čl. 120: „Náčelnictvo Junáka a Výkonná rada Junáka jsou povinny zjednat v rámci svých možností nápravu a podat o tom zprávu ÚRKJ ve lhůtě stanovené Revizním řádem Junáka.“ lze, dle náčelní DK, chápat takto: Revizní zpráva oznamuje starostovi výsledek kontroly. Starosta (VRJ) je povinen zjednat nápravu. Pokud se tak neděje ve stanovené lhůtě, RK informuje Náčelnictvo Junáka a tímto způsobem požádá o zjednání nápravy. Náčelnictvo Junáka pak zadá provedení nápravy starostovi. Tedy: revizní zpráva ÚRKJ je informace, kterou se má zabývat VRJ, pokud se však VRJ tímto nezabývá, je Náčelnictvo Junáka oprávněno zadat VRJ úkol, který povede k nápravě.

Dne 16.2.2004 se taktéž vyjádřil **náčelník ChK**, který se ztotožnil se závěry náčelní DK a dále doplnil, že se domnívá, že jediná správná cesta je, aby ÚRKJ provedla revizi a sepsala revizní zprávu, kterou předá příslušnému statutárnímu orgánu. V případě, že v revizní zprávě konstatuje nedostatky, může navrhnout řešení. Odpovědnost za řešení a způsob řešení určí příslušný oprávněný orgán. V případě, že příslušný orgán má pochybnosti o nezaujatosti případně obsahu zprávy, má právo se odvolat "k vyšší instanci". V případě, že ÚRKJ není spokojena se způsobem řešení, může předložit revizní zprávu k rozhodnutí NJ. Stejně tak má právo se odvolat k RSRJ v případě, že nabude dojmu, že příslušný orgán rozhodl v rozporu s předpisy Junáka. Podnět RSRJ mohou ze stejného důvodu podat i ostatní účastníci. RSRJ má právo zrušit tu část (ty části) dokumentů a rozhodnutí, které jsou v rozporu s našimi řády a předpisy. RSRJ se nezabývá obsahem zprávy, zkoumá soulad s předpisy Junáka. Orgán, který rozhodnutí vydal, je oprávněn (povinen) hledat jinou cestu k nápravě.

K obsahu ústního jednání

V úvodu jednání se ÚRKJ odvolala především na obsahy svých předchozích písemných podání. Navíc doplnila, že v případě, že by Valný sněm Junáka měl při přijímání Stanov Junáka úmysl nastolit mezi revizními komisemi a RSRJ nějaký vztah, nepochybně by jej výslovně upravil. Obdobně mohlo nyní NJ uvažovat při přípravě nového Revizního řádu. Dále upozornila i na procesní nedostatek případné možnosti rušení revizních zpráv RSRJ, neboť by tak reálně vznikly dva vedle sebe stojící přezkumné mechanismy a okolo revizních zpráv by panovala nejistota. ÚRKJ dále upozornila na možnou účelovost postupu kontrolovaných, kteří by se teprve podle výsledku revize obrátili na RSRJ s návrhem na zrušení zprávy. K otázce aktů revizních komisí uvedla, že je mnoho typů aktů revizních komisí kromě revizních zpráv. Například plán, roční zpráva o činnosti, pozvánky a oznámení a RSRJ by se tak měla rovněž zabývat povahou jednotlivých aktů revizních komisí.

Faktický závěr o výsledcích revize není ovlivněn případnými drobnými formálními chybami v revizní zprávě. Nakonec připustila, že případné odvolávání se proti závěrům revize ÚRKJ k Valnému sněmu Junáka je dosti těžkopádné a může být nepraktické.

Náčelní DK se plně odvolala na své písemné vyjádření.

VRJ ocenila, že došlo k otevření této otázky. Shoduje se s ÚRKJ, že postavení revizních komisí by mělo být nepochybně nezávislé, ale jde o to, v jakých intencích má být nezávislost vnímána. VRJ ji vnímá jako nezávislost na řídicích složkách Junáka, nikoliv jako nezávislost na jakýchkoliv orgánech Junáka obecně. RSRJ má tak mít právo zasahovat, pokud dojde ke sporu při provádění revize a obě strany dají k jednání souhlas, nebo má mít oprávnění rušit rozhodnutí revizních komisí, která jsou v rozporu s právním řádem nebo nadřizenými předpisy Junáka. VRJ považuje revizní zprávy v současné podobě za rozhodnutí. Pokud je komukoliv ukládána nějaká povinnost, jedná se nepochybně o rozhodnutí, které musí být někým přezkoumatelné.

V dalším průběhu se účastníci vyjadřovali k dotazům RSRJ a vzájemným reakcím na odpovědi.

ÚRKJ se vyjádřila v tom smyslu, že v případě, že by RSRJ umožnila určitou míru přezkumu, nejprve by mělo dojít k vyčerpání opravných prostředků v rámci revizních komisí, čímž by se zabránilo i možnému zneužívání tohoto jakéhosi mimořádného prostředku. Revizní zprávy jsou dle ÚRKJ přijímány zásadně konsensem a neví o tom, že by tomu v praxi bylo někdy jinak. Raději vypustí bod, o kterém není shoda. Nicméně by zřejmě bylo možno považovat za platnou i revizní zprávu přijatou pouhou většinou kontrolujících. ÚRKJ přirovnala jako možnou paralelu k revizním zprávám zápis z jednání NJ. I to odráží určitou realitu, NJ je schvaluje, ale sám zápis z jednání nepochybně není rozhodnutím. ÚRKJ považuje proto revizní zprávy za něco zcela odlišného od rozhodnutí a nelze je tudíž považovat za přezkoumatelné ze strany RSRJ. Oproti tomu se kloní k závěru, že by za rozhodnutí šla považovat například rozhodnutí o provedení revize.

VRJ namítá, že samotné revizní zprávy sice zřejmě rozhodnutími nejsou, ale zároveň v sobě obsahují mnohá rozhodnutí ukládající povinnosti, obdobně jako zápisy z NJ. Pokud by však neobsahovaly žádná rozhodnutí, v souladu s novým revizním řádem, šlo by se přiklonit k tomu, že se o přezkoumatelná rozhodnutí nejedná.

Náčelní DK připouští, že určité akty revizních komisí mohou být považovány za rozhodnutí, pokud jsou jimi ukládány některé povinnosti.

ÚRKJ se domnívá, že revizní zprávou se musí statutární orgán řídit a v případě, že učinil na jejím základě chybné rozhodnutí, mohla by příslušná komise nést za tento krok odpovědnost, včetně například náhrady škody. K tomu se přiklonila i náčelní DK. ÚRKJ nicméně poznamenala, že revizní komise zpravidla pouze konstatuje nedostatky a konkrétní způsob nápravy je na statutárním orgánu. Podle nového revizního řádu nemůže být v revizní zprávě obsaženo uložení jakékoliv povinnosti.

Účastníci se shodli, že revizní zprávy byly do doby přijetí nového revizního řádu vnímány jako řídicí akty, byť je sporu o tom, jestli tuto povahu opravdu měly. Nicméně mezi zúčastněnými o tom nedocházelo ke sporu a závěry revizních zpráv byly respektovány a plněny.

VRJ vnímá povinnost zjednat nápravu jako povinnost napravit špatný stav. Pokud je ale statutární orgán pevně přesvědčen o tom, že stávající stav je úplně správný a že pokud by se řídil revizní zprávou, tak by způsobil škodu, pak je povinen jednat ve prospěch organizační jednotky dle svého přesvědčení. Vyplývá to z jeho povinností vůči jednotce starat se o ni s péčí řádného hospodáře. ÚRKJ upozornila, že řídicí akty nevydává revizní komise, ale dělá je ten, na koho se obrací. Nadřízený orgán má na dodržování dohlížet. Pokud například ÚRKJ řekne, že je to špatně, ale NJ je přesvědčeno, že je to dobře, tak pak ponese za takové rozhodnutí odpovědnost.

K otázce možnosti kontroly „veškerého hospodaření Junáka“ se účastníci shodli, že je velmi těžko tento pojem definovat. Zřejmě lze vycházet z definice v Hospodářském řádu. Jde o veškeré činnosti, administraci, až po faktické věci, účelné vynakládání prostředků, atd. VRJ se nicméně domnívá, že jistá hranice existuje. Vždy se podle ní musí dívat při revizi z pohledu hospodaření a ne z úhlu jiného.

ÚRKJ zdůrazňuje, že i v případě, že by šlo označit některé akty revizních komisí za rozhodnutí, neměla by RSRJ přesto do této činnosti zasahovat. Nelze dle ní oddělit formální a obsahovou stránku věci. Náčelní DK se přiklonila k závěru, že obsahová stránka by měla být spíše nepřezkoumatelná, neboť revizní komise jsou odbornými orgány pro hospodaření. Ohledně formálních náležitostí by však mohla být přezkoumatelnost ze strany RSRJ dána.

K závěrečným řečem

Náčelní DK zopakovala oprávnění revizních komisí kontrolovat veškeré hospodaření Junáka v souladu s vymezením v Hospodářském řádu. Revizní komise slouží vnitřním potřebám Junáka a je nezbytné, aby byly nestranné a nezávislé na jiných orgánech Junáka. Revizní komise mají odpovědnost za své revizní zprávy a za jejich důsledky. RSRJ by měla mít možnost zasáhnout ve vztahu k revizním komisím ohledně procesních náležitostí, nikoliv však do obsahu zprávy týkající se hospodaření.

ÚRKJ zdůraznila význam tohoto nálezu pro Junáka a apelovala na promyšlení všech důsledků a vazeb s tímto nálezem spojených. Závěr by měl vyznít tak, že nelze vzhledem k principu nezávislosti přezkoumávat jakoukoliv činnost revizních komisí. V případě, že by však RSRJ došla k jinému závěru, je třeba se zamyslet nad rozsahem a účelností možností přezkoumání a nad případnou potřebou novelizace některých řádů.

Podle VRJ je RSRJ dána pravomoc obecně přezkoumat činnost revizních komisí ohledně dodržování právních a interních předpisů. Revizní zprávy, které neobsahují žádná rozhodnutí, nejsou samy o

sobě samostatnými rozhodnutími. Charakter revizních zpráv by měl být vyložen tak, že jimi nelze ukládat povinnosti a odpovědnost za aplikaci jejich závěrů nesou statutární orgány.

K právním závěrům RSRJ

Jaký je rozsah oprávnění „revidovat veškeré hospodaření Junáka“

RSRJ se nejprve zabývala výkladem čl. 120 Stanov Junáka týkající se pojmu „revidovat veškeré hospodaření Junáka“, především tím, co vše tento pojem zahrnuje. Stanovy Junáka nikterak neupravují toto vymezení. Zjevně je třeba chápat jej především ve smyslu čl. 141 Stanov, jako kontrolu nakládání se jměním Junáka, zda probíhá v souladu s právními předpisy a vnitřními předpisy a rozhodnutími. Nejedná se však pouze o formální posouzení souladu, ale do revidování **veškerého hospodaření** Junáka lze zahrnout i kontrolu hospodárnosti nakládání se jměním Junáka. A to navzdory tomu, že to není výslovně uvedeno, a dokonce i navzdory tomu, že Stanovy s výjimkou čl. 8 (Skautský zákon) výslovně nestanoví povinnost nakládat se jměním Junáka hospodárně. Přesto lze oprávněně tvrdit, že takovou povinnost řídicí orgány Junáka mají a její kontrola přísluší revizním komisím. Lze tedy dovodit, že ÚRKJ je oprávněna provést revizi činností, které zjevně mají nezanedbatelný přímý nebo nepřímý dopad na jmění Junáka. Tuto působnost nelze obecně ÚRKJ odebrat, aniž by přitom byla omezena její stanovami zakotvená úloha nezávislého revizního orgánu. ÚRKJ tak například nepochybně náleží zkoumat, zda nebyla zadána výroba zjevně vadného zboží a Junáku tak v důsledku tohoto jednání nevznikla škoda. ÚRKJ ovšem musí činnost zkoumat z hlediska hospodárného nakládání se jměním, nikoliv z hledisek jiných. Rozhodující jsou v tomto úhlu pohledu případné závěry revizní zprávy. Neboť ke zjištění, zda prostředky byly nebo nebyly vynaloženy hospodárně, může vést mnoho dílčích zkoumání skutečností, které nemusí na první pohled s hospodařením souviset.

Postavení a charakteristika ÚRKJ

K dalším otázkám je třeba si nejprve zrekapitulovat to, jak jsou úloha ÚRKJ a ostatních orgánů a jejich vzájemné vztahy vymezeny ve Stanovách Junáka.

Valný sněm Junáka, jakožto nejvyšší orgán Junáka ustavuje:

- 1) NJ, kterému je svěřena úloha řídicí, kterou vykonává jednak přímo (legislativní činnost) a jednak nepřímo, prostřednictvím VRJ (exekutivní činnost);
- 2) ÚRKJ, které je svěřeno revidování veškerého hospodaření Junáka;
- 3) RSRJ, které je svěřen výklad Stanov Junáka, péče o nezávadnost přijímaných předpisů a rozhodnutí, řešení sporů a dohled na vylučování dospělých členů Junáka.

Všechny tři tyto orgány jsou ve své činnosti svrchované, nezávislé a zodpovídají se ze své činnosti Valnému sněmu Junáka. Rozdělení odpovědností do tří oblastí lze (spolu s následným rozdělením řídicích pravomocí mezi NJ a VRJ) považovat za jeden ze základních pilířů Stanov, který jsou všechny orgány Junáka respektovat. Proto jsou RSRJ, ÚRKJ a NJ s VRJ povinny postupovat tak, aby ostatní ústřední orgány neomezovaly v jejich činnosti, která jim byla Stanovami svěřena a aby jim umožnily nerušeně se zhostit jejich specifické odpovědnosti vůči Valnému sněmu Junáka.

Ve vztahu řídicích a kontrolních orgánů to znamená zejména:

- 1) Povinnost NJ a VRJ poskytovat ÚRKJ při revizní činnosti plnou podporu tak, aby výsledek revize poskytoval pokud možno objektivní, pravdivý a úplný obraz o revidované činnosti.
- 2) Povinnost ÚRKJ postupovat při revizní činnosti tak, aby tím byla co nejméně narušena řídicí činnost.

Může ÚRKJ ukládat dalším orgánům úkoly a přijímat řídicí akty?

Pravomoc ÚRKJ vydávat závazné řídicí akty (předpisy či rozhodnutí) není ve Stanovách nikde konkrétně zakotvena a taxativní výčet řídicích aktů v čl. 43 také její závěry neuvádí. Určitý prostor k tomu dává čl. 52, podle kterého lze dovodit, že řád Junáka, (kupříkladu revizní řád) může takové pravomoci ÚRKJ svěřit. Tuto možnost je ovšem třeba vždy bedlivě zvažovat v kontextu shora uvedeného rozdělení pravomocí mezi ústřední orgány. Lze tedy říci, že revizní řád může a musí ÚRKJ svěřit takové pravomoci, aby mohla řádně vykonávat revizní činnost, tedy zejména pravomoc účinně vymáhat součinnost dalších osob a orgánů, je-li to pro řádné provedení revize nezbytné. Nad tento rámec nemůže ÚRKJ vydávat závazné řídicí akty, protože by tím zasahovala do kompetencí jiných orgánů. Zejména tedy nemůže ukládat NJ nebo VRJ úkoly směřující k odstranění závad zjištěných při revizní činnosti. Odstraňování závad v řídicí činnosti je ve svrchované kompetenci řídicích orgánů, které za tuto činnost nesou odpovědnost.

V tomto směru je třeba poznamenat, že čl. 3.2.4.1, písm. h) Revizního řádu Junáka (ve znění účinném k 1.3.2004) je v zásadě v rozporu s výše uvedeným výkladem Stanov a chápáním úlohy ÚRKJ. V článku se totiž praví, že *revizní zpráva obsahuje zejména ... h) lhůty na odstranění zjištěných nedostatků*. Stanovení lhůt, do kdy má být splněna nějaká povinnost, je jedním ze základních rysů řídicí činnosti, nikoliv činnosti kontrolní. Revizní komise však může nepochybně určit lhůtu k podání zprávy o tom, jak bylo s její zprávou naloženo, nikoliv však lhůtu k odstranění závad.

Jak je třeba chápat povinnost „zjednat nápravu“, kterou mají řídicí orgány ve vztahu k závadám zjištěným ÚRKJ při kontrolní činnosti?

Revizní zpráva ÚRKJ je odborným posouzením, nikoliv nastolením právního stavu. V civilním právu je třeba hledat analogii spíše s výrokem auditora, než s rozhodnutím finančního úřadu nebo dokonce soudu. V tomto kontextu je třeba chápat povinnost *zjednat nápravu*, která je uložena řídicím orgánům článkem 120 Stanov Junáka: *Náčelnictvo Junáka a Výkonná rada Junáka jsou povinny zjednat v rámci svých možností nápravu a podat o tom zprávu ÚRKJ ve lhůtě stanovené Revizním řádem Junáka*. Tuto povinnost je třeba chápat jako povinnost uvést věci do stavu **objektivně** lepšího, tedy odstranit objektivně existující závady, pokud s vynaložením přiměřeného úsilí a prostředků být odstraněny mohou. Přičemž ÚRKJ může pouze navrhnout, nikoliv uložit postup vedoucí k odstranění těchto závad.

Pravděpodobně v naprosté většině případů znamená zjednání nápravy postupovat v souladu s revizní zprávou ÚRKJ a případně i vyhovět zde uvedeným doporučením. Nicméně nelze vyloučit situaci, kdy revizní zpráva ÚRKJ bude objektivně nesprávná, případná doporučení zavádějící a vyhovět jim by znamenalo stav věcí objektivně zhoršit, nebo přinejmenším nezlepšit. Jelikož není možná objektivní identifikace takové situace, je třeba subjektivní identifikaci a rozhodnutí nechat na tom, kdo za rozhodnutí ponese odpovědnost – a to jsou řídicí orgány, tedy NJ a VRJ.

Nelze však tvrdit, že revizní zprávy nemají právní význam. Pokud řídicí orgány přijmou chybné rozhodnutí, protože akceptují nesprávný závěr revize, jistě to významně posiluje domněnku, že jednaly v dobré víře a je třeba k tomu přihlídnout při případném disciplinárním řízení nebo jednání o náhradě škody. Nicméně taková okolnost nemůže zprostit řídicí orgány odpovědnosti zcela. Na druhou stranu – pokud řídicí orgán nesplní povinnost odstranit objektivně existující závady, je významnou přitěžující okolností skutečnost, že na ně byl upozorněn při revizi.

Navíc pokud příslušný orgán nepostupuje v souladu se závěry revizní komise, může se revizní komise obrátit na některý z nadřízených orgánů (v případě VRJ na NJ), včetně sněmu příslušné jednotky, a vyzvat ke zjednání nápravy jej.

Může z hlediska formálního RSRJ rušit rozhodnutí a revizní zprávy ÚRKJ?

Primárně je třeba přezkoumat, zda je možné rušit revizní zprávy z formálně-legislativního hlediska. Pravomoc RSRJ je v tomto případě vymezena především čl. 127 Stanov: *RSRJ může zrušit usnesení (rozhodnutí) kteréhokoliv orgánu Junáka, pokud je v rozporu s předpisem či rozhodnutím vyšší síly*.

Z této pravomoci jsou výslovně vyňata usnesení Valného sněmu Junáka, RSRJ tedy není oprávněna zrušit usnesení Valného sněmu Junáka, ani pokud by toto bylo v rozporu se Stanovami Junáka nebo zákonem, jako předpisem vyšší právní síly. Ve Stanovách pak dále není žádné další omezení této pravomoci, které by z ní vyjímalo orgány kontrolní nebo jakékoliv jiné. Zde tedy nemůže obstát námitka ÚRKJ, že by tvůrce Stanov do jejich textu nepochybně zakomponoval vztah RSRJ vůči ÚRKJ, nebo i dalším revizním komisím. Pravomoc a působnost RSRJ je dána obecně na veškeré

orgány Junáka s výjimkou Valného sněmu. Pokud by bylo úmyslem revizní komise vyloučit, nepochybně by se tak stalo, stejně jako u usnesení Valného sněmu.

Je však otázkou, zda činnost revizních komisí a revizní zprávy jako výsledek této činnosti mohou být považovány za usnesení (rozhodnutí) ve smyslu čl. 127 Stanov.

Stanovy neposkytují žádné přímé vodítko v tomto směru. Pojem usnesení (rozhodnutí) je v této podobě použit právě jen v čl. 127. Rozborem hlavy sedmé Stanov (*Usnášení, závazné předpisy a rozhodnutí pro činnost*) také nelze dojít k jednoznačnému závěru. Revizní zprávy ani jiné výstupy ÚRKJ nejsou výslovně uvedeny ve zdánlivě taxativním výčtu ve čl. 43, jehož úplnost je částečně zpochybněna čl. 52. V tomto směru nepochybně i Revizní řád nadal ÚRKJ pravomocí vyžadovat součinnost kontrolovaných i jiných orgánů a činovníků Junáka. Tato pravomoc ukládat cosi a vyžadovat splnění téhož, je zjevně pravomocí k rozhodování a přijímání závazných řídicích aktů. A tato činnost nepochybně pod působnost čl. 127 Stanov spadá. Obecně však nelze ani výčet čl. 43 považovat za zcela taxativní. Typická je situace například u nálezů RSRJ, které podle čl. 127 mohou zrušit i řád Junáka, tudíž jsou formálně-právně na téže úrovni a RSRJ je třeba považovat za „negativního zákonodárce“. Přesto ani nálezy RSRJ v čl. 43 Stanov vyjmenovány nejsou a pravomoc rušit usnesení (rozhodnutí) je odvozena přímo ze Stanov, nikoliv až z řádu podle čl. 52. Je tedy třeba zabývat se povahou revizní zprávy v kontextu shora naznačené dělby pravomocí mezi ústředními orgány Junáka.

Samotná revizní zpráva je především shrnutím skutečností zjištěných v průběhu kontroly. Již výše (při výkladu čl. 120) bylo dovozeno, že kontrolovaný řídicí orgán není povinen tyto závěry přijmout a podřídit jim své rozhodování. Z toho lze dovodit, že se nejedná o obvyklý řídicí akt (předpis či rozhodnutí).

Jelikož Stanovy samotné neposkytují dostatek podkladů k interpretaci, lze hledat paralely v právních předpisech ČR, vždyť paralela ústředních orgánů Junáka s ústavním pořádkem ČR se nejen sama nabízí, ale byla v předsněmovních materiálech ke Stanovám i výslovně uváděna. V této paralele pak ÚRKJ svým postavením nejlépe odpovídá postavení Nejvyššího kontrolního úřadu. Této interpretaci ostatně odpovídá i současné platné znění Revizního řádu Junáka, který je zákonem o NKÚ (zákon č. 166/1993 Sb.) zcela zjevně inspirován a přebírá z něj celé pasáže.

Kontrolní závěry NKÚ nelze považovat za správní rozhodnutí a domáhat se jejich zrušení ve správním soudnictví (viz § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, *...úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti...*). Naopak se vztahuje tato působnost na ukládání pokut za nesplnění povinností k součinnosti, kdy se i samo řízení o uložení pokuty řídí správním řádem. Přitom pravomoc vyžadovat součinnost je jediná výkonná pravomoc NKÚ, tedy jediná pravomoc, při které může NKÚ ukládat povinnosti dalším osobám. Soudní ochrana je tak poskytnuta u oprávnění, která zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva

nebo povinnosti. V případě, že by NKÚ vybočil ze svých pravomocí a pokoušel se po fyzické nebo právnické osobě vynucovat plnění povinností, které nemůže uložit, poškozená osoba by se nepochybně mohla domáhat soudní ochrany, popřípadě i u Ústavního soudu, který by mohl takovou činnost zakázat.

Může RSRJ rušit rozhodnutí a revizní zprávy ÚRKJ nebo jiný orgán Junáka zasahovat do činnosti ÚRKJ z pohledu ochrany nezávislosti revizních komisí?

Stanovy Junáka výslovně nestanoví, že by revizní komise měly být nezávislé. Tento princip však nepochybně vyplývá z působnosti, která je ÚRKJ, jakož i dalším revizním komisím svěřena. V případě, že by na ně mohl být vykonáván přímý nebo nepřímý nátlak při výkonu revizní činnosti, těžko by mohla být revizní zpráva nezávislým pohledem na hospodaření, jímž být má.

V první řadě tak musí být revizní komise nezávislá na kontrolovaných. Tento princip je zajišťován například institucionálním oddělením revizních komisí a rad příslušných jednotek nebo úpravou vyloučení podjatých kontrolujících v revizním řádu. Zároveň však nelze revizní komise včetně ÚRKJ považovat za existující mimo Junáka a jeho jiné orgány. Jak již bylo uvedeno výše, všechny ústřední orgány jsou ve své činnosti relativně nezávislé a naplňují poslání svěřené jim Stanovami Junáka a zodpovídají se v rámci výkonu svých pravomocí Valnému sněmu Junáka.

Nepochybně by šlo například uvažovat o zásahu do nezávislosti ÚRKJ také v případě schvalování rozpočtu Junáka, ve kterém jsou zahrnuty i její výdaje. V případě, že by NJ neposkytlo finanční prostředky nezbytné pro revizní činnost, nepochybně by to bylo zásahem do nezávislosti ÚRKJ, neboť by nemohla vykonávat působnost svěřenou jí Stanovami Junáka. Na druhou stranu musí vzít NJ, potažmo i organizační jednotka, v úvahu své finanční možnosti a nemusí schválit prostředky v plném rozsahu požadovaném revizní komisí. Zde dochází k nutnosti vážení dvou principů a pravomocí svěřených oběma orgánům. Revizní komisi musí být umožněno v dostatečné míře vykonávat nezávisle revizní činnost. Na druhou stranu NJ nese odpovědnost za rozpočet, který pokryje veškeré činnosti, které Junák zabezpečuje, včetně revizní činnosti.

Obdobně RSRJ má Stanovami uloženou povinnost dohlížet na dodržování právních a vnitřních předpisů orgány Junáka. V tomto ohledu je třeba vnímat tuto její pravomoc jako předcházení zásahům státních orgánů do činnosti Junáka pro porušování právního řádu ČR a dále jako ochranu práv členů a orgánů Junáka před neoprávněnými zásahy jiných orgánů nebo členů. V případě, že by tedy ÚRKJ svým jednáním byla schopna ohrozit práva jiných orgánů nebo členů Junáka, není důvodu, aby se tento člen nebo orgán nemohl stanoveným způsobem domáhat ochrany svých práv. Podle shora uvedené charakteristiky revizní zprávy se však nemůže jednat o napadení revizní zprávy jako takové, neboť v případě, že pouze představuje nezávislý pohled na hospodaření, není schopna přivodit sama o sobě újmu na právech. Za usnesení (rozhodnutí) ÚRKJ podle čl. 127 Stanov Junáka

je třeba považovat ta, která mohou závazně stanovit orgánům nebo členům Junáka povinnosti, nebo se tak navenek zdají neboť jimi ÚRKJ ukládá povinnosti, aniž by k tomu měla oprávnění. Zejména se jedná o ukládání povinností při provádění kontroly, tedy o součinnost nutnou k provedení revize, kde nepochybně revizní komise nařizovacími pravomocemi disponují. Přezkoumávání a rušení takto vymezených rozhodnutí nelze považovat za zasahování do nezávislosti revizních komisí při revizní činnosti. Neboť zde se, obdobně jako ve shora uvedeném případě střetají dvě rovnocenné pravomoci vyplývající přímo ze Stanov a to revidování veškerého hospodaření Junáka a dohlížení na dodržování předpisů všemi orgány Junáka. RSRJ přitom nesmí zasahovat do rozhodování ÚRKJ širěji, než to vyžaduje ochrana práv členů a orgánů. Zejména jí nepřísluší přezkoumávat závěry revizní zprávy, kterými nejsou ukládány povinnosti.

Může se orgán nebo člen domáhat ochrany svého práva před vyčerpáním opravných prostředků?

Čl. 127 Stanov Junáka nestanoví povinnost vyčerpat řádné opravné prostředky před podáním návrhu RSRJ na zrušení usnesení (rozhodnutí). Na druhou stranu díky tohoto článku neukládá RSRJ povinnost napadené rozhodnutí zrušit, a to i v případě, že dojde k závěru, že je v rozporu s předpisem či rozhodnutím vyšší síly. Taková situace může nastat zejména, pokud by došlo k drobnému formálnímu pochybení při přijímání usnesení (rozhodnutí), které nemohlo ovlivnit jeho konečnou podobu a nebyla tím porušena podstatným způsobem ochrana práv jiného. RSRJ by také vždy musela zvažovat princip právní jistoty a ochrany práv třetích osob. O mimořádnosti oprávnění RSRJ svědčí i to, že pouhým podáním návrhu RSRJ se nepozastavuje platnost napadených usnesení (rozhodnutí) a až do konečného rozhodnutí RSRJ jsou pro jejich adresáty závazná.

RSRJ považuje řízení podle čl. 127 za mimořádný opravný prostředek v rámci mechanismů Junáka. Jeho povaha je subsidiární a nezabavuje nadřízené orgány povinnosti zrušit nebo pozastavit platnost předpisu (rozhodnutí), který je v rozporu s předpisem (rozhodnutím) vyšší právní síly podle čl. 49 Stanov Junáka. Postupu podle čl. 127 by mělo být užito teprve v okamžiku, kdy si příslušný nadřízený orgán není jistý (pozastaví platnost a předloží věc k rozhodnutí RSRJ) nebo kdy nadřízený orgán nekoná nebo již další nadřízený orgán není.

RSRJ by se proto těžko mohla zabývat usnesením (rozhodnutím) revizní komise, které by dotčený orgán nebo člen nenapadl řádnými opravnými prostředky, které mu revizní řád poskytuje. Docházelo by tím ke zdvojování odpovědnosti za revizní činnost, která nepochybně náleží revizním komisím. Obdobně by byl těžko přijatelný návrh na zrušení usnesení (rozhodnutí) ÚRKJ, který by byl podán v dlouhém časovém odstupu od jeho vydání, neboť by mohlo docházet k ohrožení právní jistoty adresátů usnesení (rozhodnutí) ÚRKJ.

Je však třeba vzít také v úvahu reálnou dostupnost opravného prostředku a možnost zjednání nápravy v přiměřené časové lhůtě. Za takový opravný prostředek tudíž nelze považovat odvolání se

k Valnému sněmu Junáka. Od přijetí rozhodnutí (usnesení) ÚRKJ může uplynout i několikaletá lhůta a podle Stanov Junáka Valný sněm nemá povinnost tato odvolání projednat, pokud mu nejsou předložena příslušným orgánem. Nový revizní řád na tuto situaci částečně pamatuje v čl. 3.4.2, který stanoví, že součástí zprávy podávané sněmu jsou i odvolání proti výsledkům revizní zprávy. RSRJ se však domnívá, že pokud sama ÚRKJ nebo jiný oprávněný orgán nenavrhnou přezkoumání odvolání, Valný sněm nemá povinnost se jím zabývat. Ovšem ani v případě, že by se přezkoumáním Valný sněm zabýval, neřeší tento způsob problém přiměřené časové lhůty. Rovněž je pochybné, do jaké hloubky a s jakou znalostí konkrétního problému by Valný sněm mohl odvolání projednat. Proto pro účely možnosti domáhat se zrušení usnesení (rozhodnutí) ÚRKJ před RSRJ není podstatné, zda bylo nebo nebylo využito odvolání se k Valnému sněmu Junáka, pokud ostatní prostředky nápravy již byly vyčerpány.

Obecné závěry k možnostem RSRJ rušit rozhodnutí a revizní zprávy ÚRKJ:

Po zvážení shora uvedených souvislostí lze dojít k následujícím závěrům:

- 1) RSRJ, stejně jako další ústřední orgány, je povinna respektovat nezávislost ÚRKJ a odpovědnost svěřenou jí Valným sněmem Junáka, a zasahovat do její činnosti pouze v rozsahu nezbytném pro plnění odpovědnosti vyplývající RSRJ ze Stanov Junáka.
- 2) RSRJ je oprávněna vstupovat ve smyslu čl. 127 do kontrolní činnosti ÚRKJ jedině tehdy, jestliže byly vyčerpány všechny řádné opravné prostředky a jestliže tím hájí práva členů nebo orgánů Junáka, na kterých jim byla činností ÚRKJ způsobena vážná újma.
- 3) Při rozhodování podle bodu 2 není podstatné, zda je napadený úkon ÚRKJ shledán vadným z důvodů formálních nebo věcných.
- 4) Za řádný opravný prostředek ve smyslu bodu 2 nelze považovat odvolání k Valnému sněmu Junáka.

Je třeba ještě zdůraznit, že shora uvedené závěry se týkají jednání RSRJ podle čl. 127 Stanov Junáka. Zcela odlišná je situace smírčího jednání podle čl. 130 Stanov, kdy RSRJ řeší spor mezi ÚRKJ a dalšími orgány nebo činovníky Junáka. Podmínkou tohoto smírčího jednání je předchozí souhlas znesvářených stran se smírčím jednáním a s přijetím úlohy RSRJ jako rozhodce sporu. V takovém případě jsou možnosti RSRJ velmi široké a nejsou omezeny shora uvedenými principy.

Lze odpovědi na tyto otázky aplikovat i na činnost řídicích a kontrolních orgánů organizačních jednotek?

V zásadě ano, princip nezávislosti kontrolní činnosti je Stanovami Junáka předpokládán obdobně i pro organizační jednotky. Existují nicméně významné rozdíly:

- 1) V případě revizní činnosti revizní komise organizační jednotky, je možné se odvolat k reviznímu orgánu nadřazeného stupně a případný zásah RSRJ by tak byl vždy limitován až na vyčerpání opravných prostředků v rámci revizních komisí.
- 2) Povinnost *odstranit závady* není interpretována pouze dotčeným orgánem, ale také – a případně i vymáhána – nadřazeným řídicím orgánem.

Revizní orgány OJ mají být v zásadě nezávislé jak na příslušných řídicích orgánech stejného stupně, tak na řídicích a revizních orgánech stupňů nadřazených. To zakládá povinnost těchto vyšších orgánů respektovat nezávislost revizních orgánů nižších ve shora uvedeném smyslu.

Pro přijetí tohoto nálezu hlasovali 4 pro 0 proti a 0 se zdrželo. Podle čl. 132 Stanov Junáka byl nálezn přijat.

V Praze dne 22. února 2004

Poučení:

Proti rozhodnutí RSRJ není odvolání. Rozhodnutí o výkladu Stanov Junáka je konečné a změnit jej může pouze Valný sněm Junáka. Tímto není vyloučen opravný prostředek podle § 15 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

Mgr. Petr Mikeš
předseda RSRJ

Jiří Lukšíček
místopředseda RSRJ

RNDr. Tomáš Řehák
člen RSRJ

Bc. Jan Stejskal
člen RSRJ